

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2013/14:16

Stenografiska
uppteckningar
2013/14:16

Tisdagen den 17 december

1 § Ekonomiska och finansiella frågor

Finansminister Anders Borg

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
ekonomiska och finansiella frågor den 18 december 2013

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Härmed är EU-nämndens sammanträde påbörjat och vi hälsar finansminister Anders Borg med medarbetare välkomna hit. Samrådet gäller punkt 13 i våra kanslikommentarer, Gemensam rekonstruktionsmekanism. Det är en beslutspunkt.

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M):

Låt mig börja med en kort återrapportering från mötet den 10 december. Det är två punkter som är rätt stora och som kan vara viktiga för nämnden.

Det ena är att det nu ser ut som om vi i dag får en avslutning i trilogens kring insättningsgarantidirektivet. Det tycker vi är ett rätt betydande framsteg. Ett antal viktiga svenska positioner har tillfredsställts, bland annat att vi ska kunna ange beloppen i kronor och inte i euro. Det är inte någon ekonomiskt fundamental sak, men jag tror att det underlättar svenskarnas förståelse för systemen, och det kan vara rätt viktigt i tider av oro. Vi tycker att trilogkompromissen är bra.

I går föreföll det också som om vi kunde landa i att trilogens om krishanteringsdirektivet är avslutad. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Nu har man ändå enats, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. Det är mycket bra, för därmed har vi landat krishanteringstrilogens, och de svenska undantagen har överlevt. Vi förhandlade ju fram dem mot bakgrund av att vi har vår stabilitetsfond. Det är väldigt positivt. Det är alltså två positiva besked.

Nu kommer vi till SRM:en. Det finns ett par viktiga talepunkter att landa i. En är att det naturligtvis vore bra ur allmän europeisk synvinkel om euroländerna och de länder som går in i bankunionen också kunde landa i en gemensam syn på avvecklingsmekanismen.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det man kom fram till som huvudkompromiss vid förra Ekofin var att man skulle ha en gemensam fond men att den skulle ha nationella delar,

och så skulle man först få använda sin nationella del. Om man gick utöver den skulle man få använda andra länders del av fonden. Så har man gjort en fördelningsnyckel som innebär att man skulle få använda 10 procent av de andras fonder första året och sedan 20, 30, 40, 50 procent och så vidare. Efter tio år skulle man då ha en full gemensam fond i systemet.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Det finns ingen som invänder mot att vi ska lösa frågan. Alla är för att det ska finnas en proportionalitet i detta, och så får vi se om vi kan hitta en bra legal lösning.

Sedan är det detta med statsstödsreglerna, som har varit väldigt centralt för oss. Statsstödsreglerna blir nu den nya regelboken för bankkrishantering. Det är av fundamental betydelse. Låt mig förklara hur vi har tänkt tidigare. Staten går in och tar över banken. Sedan gäller det för staten att driva banken så lönsamt som möjligt så att vi snabbt får tillbaka våra pengar. Så har vi tänkt i de flesta fall på senare tid. Det var så vi gjorde med Gotabanken, Kaupthing och Carnegie.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Den sista punkten gäller hur vi ska se på EBA och den medling som finns mellan oss och de andra länderna. Nu är man på en lösning där medlingen inte blir bindande för oss och inte heller för kommissionen. Det är tillfredsställande, men återigen måste vi se till att det blir bra utformat i skrift.

Sedan kan vi som svenskar också ha ett antal ingångsvärden i hur vi anser att bankunionen långsiktigt ska se ut eftersom vi ju är presumtiva medlemmar i den. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Låt mig lite principiellt förklara hur man ska se på detta och varför det inte är okomplicerat. En tänkbar utgångspunkt är att vi säger att vi ska ha en bankunion som är så bra som möjligt för Europa, som gör att eurosystelet fungerar så bra som möjligt och att man kan ta över banker, sanera dem och göra så att man inte får stora realekonomiska svängningar eller stora kostnader för skattebetalarna. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<< >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Ordningen är besvärlig. Det finns ett antal punkter där vi har svenska traditionella ståndpunkter. I den här modellen läggs nu väldigt stor makt på ordföranden och de fyra opolitiska tjänstemännen. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Man kan också ha synpunkter på vilken roll rådet respektive kommissionen ska ha. Det har vi ett intresse av, för vi har anledning att vårda en bra beslutsmekanism. Vi har hela tiden haft ståndpunkten att det

måste finnas en roll för rådet, för kommissionen kan inte vara både domare och spelare samtidigt. Det är också en rimlig svensk ståndpunkt.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Vår förhandlingsstrategi kommer att vara att det ska bli en bra bankunion för euroländerna. Den bör fungera så att man hjälpligt kan hantera bankkriser i de här länderna. Sedan är det naturligtvis centralt att säkra dessa tre svenska utgångspunkter så att våra skattebetalare inte får betala och att det är rimliga villkor för de länder som under längre tid står utanför.

Sedan har vi en annan och bredare diskussion som vi ska återkomma till, kanske mer i finansutskottet, nämligen vad detta har för implikationer för hur Sverige ska hantera bankkriser. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Men det är en annan diskussion, som vi kanske behöver återkomma till i finansutskottet.

Anf. 3 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Förhandlingsupplägget verkar vettigt, tycker jag, även om jag inte gillar bankunionen i sig. Men utgångspunkten för att göra den så bra som möjligt är bra.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Den viktiga frågan i bankunionen tycker jag verkar vara det sista, nämligen den demokratiska insynen. Att vara med och bidra till att det europeiska underskottet i demokrati ökar känns inte helt bra ur svensk synpunkt, utan vi skulle vilja ha ett beslutsförslag där man kan utkräva ansvar för de fattade besluten.

Ser finansministern några möjligheter att få gehör för detta från bundsförvanter, till exempel Tyskland, som brukar stå upp för de åsikterna?

Anf. 4 LARS OHLY (V):

Jag hörde om svaret i rättstvister, att det skulle finnas en god proportionalitet. Kan du utveckla lite grann vad en god proportionalitet innebär enligt Sveriges position? Hur mycket är vi beredda att svälja?

Sedan vill jag instämma i det Ulf Holm säger om risken av att bygga upp strukturer som blir svårkontrollerbara. Makten blir väldigt centrerad i vissa frågor. För mig leder det till slutsatsen att Sverige definitivt inte ska gå med i bankunionen. Men även med Sverige utanför är det av vikt att vi också står för någon sorts principiell syn på hur EU ska styras, hur beslut ska fattas, hur insyn ska garanteras och så vidare.

Där menar jag att kommissionens ställning blir oerhört stark. Det är lite oroväckande, det som finansministern sade på slutet, att i några förslag har rådet fått en starkare ställning men att det nu verkar svänga tillbaka till att kommissionen återkommer. Det talar väl inte direkt för att det här kommer att landa på ett sätt som gör att vi i Vänsterpartiet blir nöjda.

Samtidigt vill jag säga att jag har varit en stark anhängare av synen att Sverige inte ska försöka göra bankunionen så dålig som möjligt eller inte ska stå vid sidan av och inte bry sig om vad som händer. Vi har inget intresse av att den blir dålig, utan vi ska försöka påverka så långt det är möjligt som medlemsstat i EU.

2013/14:16
17 december

Däremot ser jag att mycket av förhandlingarna har gått i inte helt fel riktning jämfört med de risker som har varit förknippade med förhandlingarna och de ingångsvärden som har funnits.

Trots det känner jag att det här är en bankunion som Sverige till intet pris ska gå med i. För Vänsterpartiets del är det väldigt tydligt. Även om vi skulle lyckas med de marginella förbättringar som eventuellt kan ske i slutskedet av en förhandling är svenskt medlemskap i bankunionen helt uteslutet för Vänsterpartiets del.

Anf. 5 BO BERNHARDSSON (S):

Tack för informationen! Jag ska inte låtsas som att jag har läst de 176 eller 178 sidorna, som är det senaste vi har fått. Dess bättre är förändringarna rödmarkerade, så om man ögnar igenom dem kan man få någon sorts uppfattning om vad det är som har hänt.

En sak som har hänt är att rådet ersätter kommissionen på rätt många platser när det gäller inflytande. Du berörde det delvis. Det kan förefalla rätt sympatiskt vid en första anblick, och sedan kan man tänka sig – jag har fått den uppfattningen – att beslutsfattandet blir ännu mer komplicerat. När det gäller bankkriser är det inte så bra att ha långa beslutsprocesser, utan det ska helst gå rätt fort.

Jag skulle vilja att du kommenterade lite mer den maktförskjutning som ser ut att vara på gång, i varje fall utifrån det underlag som vi har fått.

Sedan är det den fråga som jag har lyft några gånger om den legala grunden kopplat till de finansiella frågorna och fonden. Där har Tyskland och även finansutskottet i Sverige haft synpunkter och menat att det kan bli så att skattebetalarna i ett land blir ansvariga för kostnader i andra länder, att man lyfter över kostnader till skattebetalare som finns i ett helt annat land än där krisen har inträffat.

Det berörde du kort. Du beskrev hur nationella fonder ska gå in. Har den frågan fått sin lösning, eller ska man tolka det så att den fortfarande har lagts åt sidan? >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Är det löst, eller ser det ut att kunna lösas?

Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag ska försöka komplettera föredragningen, för det är uppenbart att det finns väldigt viktiga poänger här från ledamöternas sida.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

När det gäller demokratisk insyn ska man nog säga – och det ligger lite i Bo Bernhardssons reflexioner – att det har skett en del förbättringar, som kan vara viktiga för Ulf Holm och Lars Ohly. En är att det, som Bo Bernhardsson påpekar, är en förskjutning i förhållande till mer av råd. Det betyder att det är mer av nationellt inflytande som därmed blir hårdare förankrat i de nationella parlamenten. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det är på många sätt ett rätt naturligt sätt att tänka för ett land som, åtminstone sedan landslagarna, haft idén att svenska folket äger rätt att sig själv beskatta, att det ska gå via en sådan kanal.

I det perspektivet har det skett en förbättring. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Ja, man kan göra en avvägning mot effektivitet och demokrati här. Men jag kan nog säga att erfarenheten från 2008 och 2009 var att det gick snabbt att få ihop rådet, över helger också. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det går även att ha telefonmöten.

Jag tror inte att rådet är oanvändbart i de här sammanhangen, utan jag tror att man rätt snabbt kan få ihop det. Här talar vi om akuta krislägen. Det är klart att det bara är att rensa almanackan och åka. Jag tror inte att det är ett oöverstigligt hinder att rådet används.

När det gäller de legala grunderna finns kompromissen, som väl också ur demokratisynpunkt har sina poänger, alltså att man väljer mellanstatligt avtal som form. Det betyder att alla länder i praktiken har enhällighet och vetorätt i de här besluten. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det gör, skulle jag väl ändå säga, att den demokratiska insynen har blivit bättre under förhandlingarna. Jag har stor förståelse för både Ulf Holms och Lars Ohlys synpunkter. Det är en sådan sak som vi definitivt bör framföra, att det är centralt att man har en öppenhet och en insyn som gör att man får möjlighet att utkräva ansvar.

Vad menar jag med proportionalitet? Det enklaste är väl egentligen att man tänker sig att återbetalningarna till länder som står utanför sker till exempel proportionellt mot de medlemsavgifter de har betalat in. Det är väl den enklaste formen. Sedan får vi se lite grann vad som tekniskt går att göra och inte göra. Det här kommer ju inte att användas särskilt ofta.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Grundproblemet, som både Lars Ohly och Bo Bernhardsson beskriver, är att bra och dåligt har olika innebörder här. "Bra" skulle kunna betyda en användbar bankunion som fungerar och i praktiken gör att vi bryter sambandet mellan banker och nationalstater på ett sådant sätt att vi säkrar att vi får en större finansiell stabilitet. Det skulle vara en fransk beskrivning av "bra".

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Bra och dåligt står här lite grann mot varandra, och det gör att förhandlingen blir besvärlig.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det är klart att det är en komplicerad avvägning. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 7 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Ordförande! Tack, finansministern, för föredragningen!

Jag har en fråga om kommissionen kontra rådet. Kommissionen skiftar vart femte år, och det här kan komma in i ett skede precis när man är på väg att skifta kommission. Det kanske finns skrivet någonstans fast jag har missat det; jag tänker på det personliga ansvaret för den enskilda kommissionären. Kommissionen fattar beslut om avveckling kontra att länder tar ansvar via rådet.

Hur ska man se på detta? Jag kan ha missuppfattat det, men det står: Kommissionen får befogenhet att besluta om avveckling. Det är ett ganska avancerat beslut för en enskild kommissionär att fatta.

Anf. 8 GUSTAV BLIX (M):

Herr ordförande! Tack, finansministern, för en synnerligen gedigen och bra genomgång!

Det är en otroligt viktig och stor fråga som vi nu diskuterar och debatterar. Jag vill understryka vikten av att Sverige tar frågan på stort allvar och försöker medverka till en bra lösning för Europas länder och för bankunionen i dess helhet och som även är acceptabel för Sverige, svenska väljare och svenska skattebetalare.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det är en stor förändring som har skett i hur banker drivs och hur den verksamheten bedrivs i dag. Med riskvikter och annat kanske man kan bedöma insatsen lite annorlunda. Det är någonting som jag tror att vi behöver fortsätta att diskutera i Sverige. Min fråga gäller dock inte detta, utan det blir en senare fråga, inte minst för finansutskottet, som finansministern var inne på.

I stället vill jag fråga: Hur bedömer ni i dag att de här regelverken slår mot de svenska bankerna, inte minst vad gäller deras stora verksamhet i euroländer eller i andra EU-länder? Vad gör ni för bedömning av hur Nordea, SEB, Handelsbanken eller Swedbank påverkas vad gäller regel efterlevnad, deras möjlighet att bedriva en bra verksamhet, men också för att se till att de inte hamnar i enormt komplicerade rättsliga lägen om problem uppstår?

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Jag vill veta lite mer om hur finansministern bedömer konsekvenserna för de svenska bankerna, inte minst de större bankerna, och deras verksamhet i andra länder.

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Då kanske jag får haka på, för jag har också funderingar kring just det som Gustav Blix tar upp. Kan man utifrån dels det regelverk som nu framarbetas inom bankunionen, dels de effekter som det kan få på nationell lagstiftning, till exempel vad gäller kapitaltäckningskrav, sammantaget förutse eller spekulera om vad det betyder i termer av strukturförändringar för det europeiska bankväsendet?

Anf. 10 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag har en fråga om röstningsförfarandet under artikel 16. Kan man uppfatta det som att medlemsländerna i förväg måste deklarerat hur de ska rösta? Hur ser i så fall regeringen på det?

Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M):

Beslutsfattandet i kommissionen kommer på det här området att ske genom samlat, kollektivt ansvar – alltså kollegium, att man tar ett gemensamt beslut på samma sätt som i andra frågor. Det är ett kollektivt ansvar från kommissionens sida. Det finns alltid en beslutsfähi g kommission, oavsett var vi står i cykeln med Europaval. Vi kan alltså utgå

ifrån att de kommer att kunna agera och fungera i den här typen av frågeställningar, som ju ofta är rätt tekniska.

När det gäller Gustav Blix frågeställning, hur det påverkar svenska banker och utgångspunkter, tycker jag att det är viktigt att vi har som utgångspunkt för förhandlingarna att Sverige ska kunna bli medlem i bankunionen. Den ska fungera så pass väl att Sverige ska vilja bli medlem. Vi har inte varit inne så mycket på grundlag och annat. Det finns ett antal frågeställningar kring fördragsändringar, rollen för ECB:s råd i själva banktillsynen och sådant som gör att det nog kommer att ta lite tid innan vi slutgiltigt är framme vid en punkt då Sverige ska bestämma sig. Utgångspunkten måste hela tiden vara att vi försöker göra det så bra som möjligt.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Så länge vi har hållningen att vi tänker stötta svenska banker mer än vad som legalt krävs och ta ett ansvar för det tror jag att vi har en rätt stark förhandlingsposition i de här situationerna. Ur svensk synvinkel tycker jag därför inte att det lägger så mycket begränsningar.

Det kan vara viktigt att komma ihåg att när vi har varit nära att ta över banker i Sverige har det skett på två sätt. Det har varit som med Kaupthing och Carnegie, att det har varit något utanför vår kontroll som har skapat en akut situation – antingen finanskrisen eller Islands kollaps. Den andra formen är att bankerna, som när det gällde Swedbank på 90-talet, kommer och säger att de behöver mer pengar.

Då har man gett dem konvertibler. Man går in i banken med pengar långt innan de är ens i närheten av skyddsgränserna, men konvertiblerna har varit utformade så att om de ska omvandlas till aktier ska det ske på marknadsmässiga villkor med haircuts och annat som gör att staten blir ägare till banken utan att vi löser ut gamla ägare. Det är den grundkonstruktion vi har haft, att vi är beredda att tillhandahålla kapital till bankerna men under väldigt tuffa villkor.

Den typen av konvertibler skulle vara aktuella långt innan vi är i närheten av systemet. Det är kanske det mer realistiska sättet för ett svenskt bankövertagande i framtiden. Det skulle mer se ut som det gjorde på 90-talet än att man i realiteten är framme vid konkursmässighet. Man ska alltså inte överdriva hur mycket det begränsar våra möjligheter att agera, men det blir mer komplicerat.

Allan Widman ställer en oerhört relevant och komplex fråga: Vad betyder detta för strukturförändringarna i det europeiska banksystemet? Ja, jag tror inte att vi riktigt är framme vid det än. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Jag tror alltså att det är en lång process kvar innan vi ser vad som är ett nytt jämviktsläge i Europas banksystem. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Men vi är långt ifrån att ha sett den nya jämvikten; jag tror att vi nog har en tioårsperiod framför oss innan vi ser hur det blir.

När det gäller Johnny Skalins fråga är svaret nej. Vi förväntar oss inte att det kommer att finnas krav på att i förväg deklarerat vilken position man kommer att ha.

2013/14:16
17 december

Anf. 12 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Ordförande! Jag kanske var lite otydlig, men min fråga handlade mer om ansvaret för avvecklingen. Om man avvecklar en bank, alltså går in och tar det beslutet, antar jag – hypotetiskt, i alla fall – att en bank i efterhand kan säga att de kommer att driva skadeståndskrav mot kommissionen. Vad händer om kommissionen då har bytts ut, till exempel? Det är min fråga. Sitter man i rådet har man ett land med ansvar och ekonomisk möjlighet att kanske på något sätt kompensera eller göra någonting annat, men vad kan en kommission vara ansvarig för? Det är det jag menar.

Anf. 13 Finansminister ANDERS BORG (M):

Kommissionen är ansvarig för Europeiska unionen i det här sammanhanget, och Europeiska unionen och EU-budgeten blir ansvarig för att betala för eventuella skadestånd som uppkommer på grund av misshandling. Sedan blir naturligtvis utvärderingsmekanismerna de sedvanliga – Europaparlamentsval, diskussioner i rådet och annat. Det är delvis därför vi har velat ha garantin, för att vi som inte är med inte ska bli betalningsansvariga via EU-budgeten för eventuellt felaktiga beslut.

Någon personlig ansvarsmekanism för kommissionärerna har vi inte, och det har jag lite svårt att tänka mig att man kan ha. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Anf. 14 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag har en följdfråga till finansministern. Hur tänker regeringen ställa sig om det uppstår en diskussion där man begär att medlemsländerna utanför EMU ska deklarerat hur de ska rösta, för att stödja EMU-länderna och inte sätta käppar i hjulet?

Anf. 15 FREDRICK FEDERLEY (C):

Ordförande! Det är väl lätt att inse att ingen skulle vilja sitta i kommissionen med sådana personliga åtaganden, men det finns en skillnad i strukturen mellan kommissionen och till exempel regeringar. Det är lite så jag tolkar Désirée Pethrus fråga. Givet att den borgerliga regeringen fattar en massa galna beslut kan väljarna välja bort den borgerliga regeringen, men det är lite mer svårhanterligt att ställa en kommission till demokratiskt ansvar för mer än det direkt ekonomiska. Det är någonting vi får bära med oss.

Det kanske talar för att det är bra justeringar i förslaget gentemot rådet, eftersom råden ändå i någon mening bär ansvar gentemot sina egna länders medborgare medan kommissionen de facto är en framförhandlad produkt enligt gällande regler.

Anf. 16 BO BERNHARDSSON (S):

Jag har bara en kommentar. Finansministern lät rätt optimistisk om att förändringarna med att inrätta IGA, som vi tror står för Intergovernmental Agreement eller något sådant, och med att rådet får större makt på kommissionens bekostnad har löst en del av problemen. Finansministern är också optimistisk om att beslutsprocessen och behovet att kunna handla kraftfullt och snabbt kanske inte är något problem med den nya ordningen.

Det är väl sådant man skulle vilja gå hem och titta närmare på, för det är komplicerad materia. Vad får det för effekter när det gäller vem som ska betala – den legala grunden för det – och beträffande förmågan att handla snabbt och resolut? Jag säger egentligen inte emot, men jag säger att det kanske kan finnas skäl att analysera detta lite djupare.

Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (M):

När det gäller Johnny Skalins fråga får man nog tänka sig att vi får någon typ av uttalande där det sägs att länderna som står utanför bankunionen i grund och botten inte ska påverka hur bankunionens medlemsländer röstar. Det ska inte påverka utfallet i besluten när vi inte är berörda av dem.

Detta går självklart inte att skriva in i en rättsakt, så därför kan man inte förhandsdeklarerat det. Vi kan inte förutse vad som händer. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Johnny Skalin eller Bo Bernhardsson är kanske finansminister vid den tidpunkten, vem vet? Det är ingen människa som vet vem som sitter i rådet och röstar vid det tillfället. Länder kan alltså inte förhandsbindas på något begripligt sätt, och det är ingen som förväntar sig någon rättslig bindning där.

Ursäkta att jag skojade lite. Jag hoppas att inte Bo Bernhardsson eller Johnny Skalin tog illa vid sig.

När det gäller Fredrick Federleys reflexioner är det en rimlig utgångspunkt att det är bra att rådet har fått en lite större roll och att det därmed blir lite mer komplicerat.

Jag vet inte riktigt var Bo Bernhardsson fick reflexionen om optimism ifrån. Jag vill gärna understryka att jag inte har gjort någon optimistisk tolkning av hur det här kommer att fungera eller vad det kommer att betyda för Europas ekonomi. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Jag vill alltså inte ge Bo Bernhardsson intrycket att det finns någon optimism här. Sedan finns det kanske ett litet Stockholmssyndrom när det gäller förhandlingar, och det är att man blir optimistisk om att man kanske kan hitta en kompromiss som ser ut ungefär så här. Den optimismen tror jag att vi har, alltså att det är ungefär här det kommer att landa. Sedan är det naturligtvis som Bo Bernhardsson sade, att det är en jättekomplicerad materia, och vi kommer egentligen aldrig att kunna tänka igenom hur det fungerar. Det får i stället erfarenheten visa. När det har varit i funktion ett tag får man se hur pass bra eller illa det fungerar.

Som jag har försökt beskriva är ”bra” och ”dåligt” i det här sammanhanget användbart kontra betalansvar, och det är komplext. Jag vill alltså inte ge intryck av att det är en optimistisk bedömning av hur det kommer att fungera eller vad det har för effekter på Europas ekonomi, utan ”skeptiskt pessimistisk” tror jag är en mer realistisk beskrivning. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 18 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar därmed att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet. Vi tackar finansminister Anders Borg med medarbetare för närvaron i EU-nämnden och önskar lycka till.

2013/14:16
17 december

Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (M):
Vi önskar nämnden en riktigt god jul och ett gott nytt år samt hoppas att vi inte behöver återses innan dess.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:
Det hoppas vi också, och vi önskar detsamma!

Innehållsförteckning

2013/14:16
17 december

1 § Ekonomiska och finansiella frågor.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M)	1
Anf. 3 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	3
Anf. 4 LARS OHLY (V)	3
Anf. 5 BO BERNHARDSSON (S)	4
Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M)	4
Anf. 7 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	5
Anf. 8 GUSTAV BLIX (M)	6
Anf. 9 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 10 JOHNNY SKALIN (SD).....	6
Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M)	6
Anf. 12 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	8
Anf. 13 Finansminister ANDERS BORG (M)	8
Anf. 14 JOHNNY SKALIN (SD).....	8
Anf. 15 FREDRICK FEDERLEY (C).....	8
Anf. 16 BO BERNHARDSSON (S)	8
Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (M)	9
Anf. 18 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (M)	10
Anf. 20 ORDFÖRANDEN.....	10